

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 111/2024
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, које заступа Државно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиље изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду Прр1 6/22 од 30.05.2023. године, стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 6/22 од 30.05.2023. године, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе тужену да тужиљи на име имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 351.872,32 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је изјавила тужиља АА из ...

Виши суд у Београду се решењем Гжрр1 564/2023 од 26.01.2024. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање по изјављеној жалби налазећи да је у конкретном случају предмет тужбеног захтева накнада штете настале повредом права на суђење у разумном року, те да је за оцену надлежности за одлучивање о жалби меродавна вредност предмета спора коју је тужиља означила у тужби износом од 351.872,32 динара. Налазећи да наведени износ прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе и да се не ради о спору мале вредности, по правноснажности решења предмет је доставио Апелационом суду у Београду.

Апелациони суд у Београду није прихватио надлежност, сматрајући да се у конкретном случају ради о спору ради накнаде имовинске штете, те да је меродавна

вредност предмета спора, али да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази износ од 3.000 евра (тужиља је тражила накнаду имовинске штете у износу од 351.872,32 динара што према званичном средњем курсу НБС на дан подношења тужбе за 1 евро од 117,5872 динара износи 2.992,4373 евра).

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11.... 10/23) Врховни суд је нашао да је за одлучивање о жалби тужиље, изјављеној против првостепене пресуде стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према члану 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/2023) виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова: на решења у грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности, у извршним поступцима и поступцима обезбеђења, у ванпарничним поступцима.

Чланом 26. став 1. тачка 3. прописано је да апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанско правним споровима ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, јер се захтева исплата новчаног потраживања које не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, по становишту овог суда за одлучивање по жалби тужиље на првостепену пресуду стварно је надлежан Виши суд у Београду.

На основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић